

A la tarda del 14 de Febrer de 2019, les alumnes de 2ⁿ de TES de l'institut Moisès Broggi vam arribar, en petits grups, a una masia a cavall d'Osona i el Ripollès. Estàvem a punt de rebre un regal del qual no en sabíem gairebé res: no teníem horari, ni programa, ni tan sols pistes del que estava a punt de succeir. Únicament ens acompanyaven llargues hores de formació teòrica i tècnica, una dotació de material sanitari de primer nivell, unes coordenades que ens convocaven a Les Codines de Montesquiu i tres llargs dies per endavant: incertesa i il·lusió.

La vesprada va servir per a hostejar-nos, descobrir qui dormiria a la llitera del costat, contemplar el firmament per aprendre a orientar-nos durant la nit a mans d'un astrònom emmascarat de professor... i escalfar-nos a la vora del foc.

Però no havíem arribat en aquest preciós indret per a descansar i desconnectar del llarg dia de classes que tots havíem tingut de 8 del matí a quarts de tres de la tarda: començava una guàrdia sanitària de més de 60h carregades de sorpreses. I el walkie-talkie que ens van lliurar a cada equip operatiu, de 4 persones cadascun, en va ser testimoni: connectat les 24h, a l'espera de ser activats en qualsevol moment, amb una maleta d'intervenció per equip carregada de material, cascs de seguretat, frontals i equipació real... i el so incessant del walkie piulant cada 5 minuts que inundava de tensió, incertesa i de realisme motivador l'experiència. Estar preparat, a l'aguait d'haver de sortir de la teva comoditat per a assistir en un incident en qualsevol moment, va ser una peça clau per generar un context de guàrdia real on mai saps què et trobaràs en la propera emergència mèdica a la qual et requereixin. Estàvem en 3.3, operatius.

Detallar la multitud d'activitats que es van realitzar durant els següents tres dies resultaria excessivament llarg. Així, per fer un esbós i poder comunicar la magnitud de l'estada, ho podríem resumir en els següents quatre blocs:

1r- Tallers formatius

Dirigits per professors titulars del Broggi però també per professionals del sector de les emergències que van venir expressament per compartir-nos no només contingut teòric, sinó també pràctic. La multitud de coneixements i consells fruits de l'experiència professional que tots ells tenien i que ens van regalar, va ser inestimable:

- Taller de **valoració primària i secundària**, realitzat per la Montse Espinosa, Roberto Martín, Manel Tomàs, Roger Serra, Rafa de la Latorre, Enric Navarro.
- Taller pràctic d'**immobilització i mobilització d'emergència** en diverses situacions (accidentats amb casc, afectats per fractura de pelvis, recollida de víctimes en terreny irregular), realitzat per Marian Camps, Ramón Pérez, Montse, Rafa, Enric, Manel, Roger, Roberto.
- Taller pràctic de **medicació** en suport vital avançat (purgació de dispositius de serumteràpia, càrrega de medicació, administració de dosis específiques), realitzat per Roberto.
- Taller pràctic d'**electromedicina** en suport vital avançat (respirador mecànic, intubació oro-traqueal, ús del monitor-desfibrilador avançat amb electrocardiògraf), realitzat per Òscar Santos, Roberto.
- Taller pràctic de **rebuig davant agressions** físiques (autoprotecció davant cops, aprendre a rebutjar una agressió), realitzat per Oriol Gasset.

- Taller pràctic de **rescat aquàtic** en una piscina d'un poble de la vora (tècnica de volteig en medi aquàtic, d'immobilització del segment cervical i extracció de l'aigua, tècnica d'immobilització i rescat amb tauló espinal aquàtic), realitzat per Edu Montero.
- Taller pràctic d'actuació davant un **escenari real amb fum** (ús de dispositius de filtre de fum, tècniques de reconeixement amb seguretat d'un entorn ple de fum i sense visibilitat i posada en pràctica), realitzat per Manel Tomàs.

2n- Simulacions

Com hem dit, en qualsevol moment et podien activar per ràdio per assistir en un incident que els professors havien preparat amb la col·laboració de víctimes actuant amb coneixements de les patologies que podien tenir.

Per exemple, un incident en un caminet del bosc, on dos ciclistes havien col·lisionat i caigut per una pendent. Amb la dificultat i repte de ser en un entorn real, amb la nit que s'aproximava, el fred que anava «in crescendo», amb víctimes actuant plenament immerses en el seu paper. Amb la disponibilitat i ús de multitud de material, oxigen, mascaretes, suport d'altres unitats operatives, sota les instruccions d'un comandament centralitzat amb qui et comunicaves per ràdio.

Et podien activar, també, per un incident on un boletaire s'havia perdut al bosc. On t'havies de situar en un mapa per poder localitzar la víctima, assistir-la, tranquil·litzar-la, immobilitzar-la i evacuar-la per fractura de pelvis. Amb l'ajuda de companys i el suport d'una ambulància real per a traslladar la víctima...

O també et podien activar a quarts de tres de la nit per assistir en un incident de múltiples víctimes per accident de trànsit. Mig adormit escoltaves que acabaven d'activar a un equip operatiu i que el següent podria ser el teu. Vestir-se ràpid, amb l'acumulació de son, de multitud d'hores de pràctiques i activitats a sobre... tots els ingredients perquè no només féssim una «pràctica», sinó que aquesta fos tan realista que podies sentir l'acceleració dels batecs i deixar de sentir fred a temperatures negatives per l'adrenalina que la situació generava.

3r- Coffe-breaks

Tant els tallers pràctics com les simulacions realistes anaven compassades amb diverses xerrades i exposicions d'un altíssim nivell, realitzades per experts sobre cada tema que es tractava:

- Xerrada sobre l'**abordatge del pacient traumàtic en alta muntanya**, per part de Joan Casadevall, metge del SEM, membre GEM Bombers de la Generalitat i director del curs de medicina de muntanya de la FUB.
- Xerrada sobre CRM (Custom Relationship Management???), aprofundint sobre la importància de la **bona comunicació i organització** entre els actuant d'un grup en un context d'emergència, per part de Edu Montero, infermer i director de desenvolupament i comunicació de Falck.
- Xerrada sobre l'**abordatge del pacient psiquiàtric agut** per part de Manel Tomás jr, infermer Salut Mental del parc sanitari St Joan de Déu.
- Xerrada sobre la **immersió laboral del TES** per part de la Patrícia Cano, directora territorial de Falck.

- Xerrada sobre l'actuació del TES davant la utilització de la **radiologia a urgències hospitalàries**, per part de Xavier Tomàs, radiòleg a urgències.
- Xerrada sobre el **pacient cremat i intoxicat per fum**, per part de Manel Tomàs, infermer de bombers de Barcelona.

4t- Convivència

I un últim bloc fonamental va ser la convivència. Quatre dies convivint, amb poques hores de son, en un ambient d'alerta constant, duent a terme activitats que fan créixer complicitats, en un entorn privilegiat, en unes instal·lacions idònies, amb un cuiner que ens mimava... donen per passar-s'ho molt bé. Riure molt, ajudar-se en moments difícils, frustrar-se quan no surt com un voldria, enfadar-se (cagar-se amb tot!), reconciliar-se, empoderar-se al superar obstacles, reflexionar sobre les decisions preses, dubtar del que vas fer, il·lusionar-se amb el que podem arribar a ser... quatre dies de convivència donen per molt. I això, també és part de la formació que vam rebre.

És complicat sintetitzar tantes coses en poc espai. Però si una cosa no pot faltar, és el reconeixement a aquelles persones que han fet realitat aquesta experiència única. Som plenament conscients que el que hem viscut no té preu (i molt menys el que vam pagar). Que per centralitzar en un espai-temps tantes activitats, xerrades, simulacions, experts d'altíssima qualitat que són un plaer i privilegi escoltar, professionals que deixen de treballar per poder venir de forma altruista, professors que dediquen el seu temps lliure per continuar ensenyant com ho fan dia a dia, reunir una quantitat de material tècnic impressionant, molt complicat d'aconseguir i molt costós, amb un treball previ de reunions, trobades, entrevistes, trucades, de gestió, molta gestió... de logística, molta logística... que per aconseguir tot això són necessàries varies coses:

Primer que els qui "tiren del carro" siguin uns **bojos amb un cor enorme**, disposats a suar de valent durant mesos amb l'únic benefici de saber que ens han regalat una experiència formativa única. Admirable. Segon, que hi hagi un magnetisme especial per poder atraure a tantes celebritats que han fet que aquesta estada formativa hagi tingut un altíssim nivell amb assistents de luxe. I, finalment, que hi hagi un treball de formigueta, de molts mesos i poc visible cara enfora, però que és imprescindible perquè totes les peces encaixin i el resultat sigui excel·lent: la suma de sensibilitats diferents, de rols diversos, de contraposicions i tarannàs singulars, han fet que sorgeixi quelcom autèntic i genuí.

En definitiva, podem concloure que l'estada formativa ha estat completíssima a tots els nivells. Que com a futurs professionals del món de les emergències ens ha aportat valuosos coneixements, vivències i experiències que totes recordarem. Conscients de l'enorme esforç que ha suposat dur a terme aquesta estada... Com a alumnes que hem pogut viure aquesta experiència...

Amb tota sinceritat, moltíssimes gràcies per aquest regal privilegiat!